

Όταν εκεί επάνω ... (Διάλογος με την Ειλείθια)

Νίκος Α. Παπανικολάου, Ομότιμος Καθηγητής Μαιευτικής-Γυναικολογίας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— Στη Δήλο, κάποια εποχή, βασίλεψε ο Άνιος, που και αυτός ήταν γιός του Απόλλωνα. Αυτός ποιά είχε μητέρα;

— Τη Ροιώ ή Ροδιά, την κόρη του Στάφυλου, δηλαδή η καταγωγή της ήταν από το Διόνυσο. Όταν ο Στάφυλος έμαθε πως η κόρη του είναι έγκυος, χωρίς να ξέρει πως είναι από θεό, την έβαλε σ' ένα κιβώτιο και την πέταξε στη θάλασσα. Το κιβώτιο βγήκε σε κάποια ακτή της Εύβοιας. Εκεί, μεγάλωσε το παιδί μόνη της σε μια ανιαρή ατμόσφαιρα, γι' αυτό το ονόμασε Άνιο. Αργότερα, ο Απόλλωνας πήρε τη Ροιώ και τον Άνιο και πήγαν στο νησί, που πήρε το όνομα Δήλος. Στον Άνιο χάρισε το χάρισμα της μαντικής. Αυτός ήξερε, πως ο πόλεμος της Τροίας θα κρατούσε δέκα χρόνια, και για να βοηθήσει έστειλε τις τρεις κόρες του, που είχε από τη Δωρίππη: την Ελαΐδα, τη Σπερμώ και την Οινώ, που τα ονόματά τους θύμιζαν το λάδι, το σιτάρι και το κρασί. Αυτές, όμως, βαρέθηκαν, και θέλησαν να ξαναγυρίσουν στη Δήλο. Οι Έλληνες, τότε, θέλησαν να τις σκοτώσουν και ο Διόνυσος, για να τις προστατέψει, τις μεταμόρφωσε σε περιστέρια. Να γιατί στη Δήλο δεν σκότωναν περιστέρια.

— Ποιά ήταν αυτή, που μόλις την είδε ο Απόλλωνας να παλεύει μ' ένα λιοντάρι και να το πνίγει την ερωτεύτηκε;

— Αυτή ήταν η Κυρήνη, η κόρη του Υφέα, που ήταν βασιλιάς των Λαπιθών. Ζούσε στα δάση της Πίνδου και προστάτευε από τα θηρία τα κοπάδια του πατέ-

ρα της. Κάποια μέρα, επιτέθηκε στα κοπάδια ένα λιοντάρι, που αυτή το σκότωσε παλεύοντας μαζί του. Τον άθλο της τον είδε ο Απόλλωνας και την ερωτεύτηκε. Ρώτησε τον Κένταυρο Χείρωνα να μάθει γι' αυτή και ύστερα την πήγε στη χώρα της Λιβύης. Εκεί, ενώθηκε μαζί της και της χάρισε μία χώρα, που πήρε το όνομά της. Από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Αρισταίος, που έμαθε την τέχνη της ιατρικής και της μαντικής. Από κάποιο φυτό, που το έλεγαν "σίλφιον", έβγαζε καρούκευμα και ένα φάρμακο.

— Κάποτε, ο Απόλλωνας, οργισμένος, έδωσε εντολή σε ένα τέρας, που το έλεγαν Ποινή, δηλαδή τιμωρία, να καταβροχθίσει τα παιδιά των κατοίκων του Άργους. Γιατί;

— Γιατί ο Απόλλωνας ερωτεύτηκε την Ψαμάθη, κόρη του Κρότωπου από το Άργος, ενώθηκε μαζί της και απέκτησε το Λίνο, τον οποίο η μητέρα του εγκατέλειψε, γιατί φοβήθηκε τον πατέρα της. Όταν, κάποτε, το έμαθε, σκότωσε την κόρη του θάβοντάς τη ζωντανή. Ο Απόλλωνας οργίστηκε και έστειλε το τέρας Ποινή, για να τιμωρήσει τους Αργείους καταβροχθίζοντας τα παιδιά τους. Ένας νεαρός, όμως, που τον έλεγαν Κόροιβο, σκότωσε τον Ποινή. Ο Απόλλωνας έστειλε άλλες τιμωρίες στους Αργείους και ο Κόροιβος, που ήθελε να εξευμενήσει τον Απόλλωνα, πήγε στους Δελφούς. Εκεί, το Μαντείο του είπε να πάρει ένα ιερό τρίποδα στην πλάτη και να ξαναγυρίσει στο Άργος. Αν

ο τρίποδας του πέσει, εκεί να ιδρύσει μία πόλη. Πραγματικά, δεν άντεξε το βάρος του τρίποδα και, όταν έπεσε από τους ώμους του στη γη, εκεί ίδρυσε την πόλη Μέγαρα, που στην αγορά τους υπήρχε το μνήμα του.

— Πολλές οι ερωτικές περιπέτειες του Απόλλωνα, Ελευθώ. Καμία δεν βρέθηκε να του αρνηθεί τον έρωτά του;

— Πως! Βρέθηκαν τρεις.

— Ποιές ήταν αυτές;

— Η Δάφνη, η Κασσάνδρα και η Μάρπησσα.

— Ν' αρχίσουμε από τη Δάφνη;

— Η Δάφνη ήταν η πρώτη αγάπη του. Ήταν κόρη του Αμύκλα, μανιώδης κυνηγός και αγαπημένη της Άρτεμης. Την ερωτεύτηκε ο Λεύκιππος, ο γιός του βασιλιά της Ήλιδας Οινόμαου, και για να την κατακτήσει, ντύθηκε γυναικεία και μπήκε στη συντροφιά της. Ο Απόλλωνας, που ερωτεύτηκε τη Δάφνη, ήθελε ν' απομακρύνει το Λεύκιππο, γι' αυτό προκάλεσε την επιθυμία στη Δάφνη και στη συντροφιά της να λουστούν. Ο Λεύκιππος δεν ήθελε, για να κρύψει το φύλο του. Όταν τον πίεσαν και κατάλαβαν την απάτη του, όρμησαν να τον σκοτώσουν, αλλά οι θεοί τον έκαναν αόρατο. Τότε, ο Απόλλωνας βρήκε την ευκαιρία ν' αρπάξει τη Δάφνη, αλλά αυτή έφευγε και ύστερα από παράκλησή της στο Δία, τη μεταμόρφωσε στο ομώνυμο φυτό, που το αγκάλιασε ο Απόλλωνας και θεωρείται ιερό.

— Και η Κασσάνδρα πώς τον απέφυγε;

— Επειδή ο Απόλλωνας μαζί με τον Κύδωνα και το Νάξο, πήρε μέρος σε συνωμοσία εναντίον του Δία, την οποία υποκίνησαν η Ήρα, ο Ποσειδώνας και η Αθηνά, ο Δίας τον έστειλε να δουλέψει στο βασιλιά Λαομέδοντα. Μαζί με τον Ποσειδώνα έχτισαν τα τείχη της Τροίας. Ο Λαομέδοντας δεν τους έδωσε την αμοιβή, που τους υποσχέθηκε, και τους έδιωξε. Τότε,

ο Απόλλωνας έστειλε λοιμό στην Τροία και ο Ποσειδώνας πλημμύρες.

Όταν, λοιπόν, βρισκόταν στην Τροία ο Απόλλωνας, επιθύμησε την Κασσάνδρα, την κόρη του Πριάμου και της Εκάβης, αδελφή του Έκτορα και του Πάρη και δίδυμη αδελφή του Έλενου. Η Κασσάνδρα δέχτηκε τον έρωτά του με την προϋπόθεση να της χαρίσει τη μαντική τέχνη. Ο Απόλλωνας εκπλήρωσε την επιθυμία της, αλλά αυτή αρνήθηκε τον έρωτά της. Τότε, ο Απόλλωνας, για να την εκδικηθεί, της αφαίρεσε την ικανότητα να πείθει. Έτσι, η Κασσάνδρα, ενώ ήταν καλή μάντισσα, δεν έπειθε κανέναν και κανείς δεν την πίστευε.

— Πώς τότε, εμφανίζονται τον Τρωίλο γιό του Απόλλωνα με την Κασσάνδρα;

— Ο Τρωίλος πρέπει να ήταν αδελφός της Κασσάνδρας, όχι από τον Πρίαμο, αλλά από έρωτα της Εκάβης και του Απόλλωνα. Αυτόν τον σκότωσε ο Αχιλλέας έπειτα από λίγο καιρό, μετά την άφιξη των Ελλήνων στην Τροία.

— Μας έμεινε η Μάρπησσα, η κόρη του βασιλιά της Αιτωλίας Εύηνου και εγγονή του Άρη, δηλαδή ο Απόλλωνας ερωτεύτηκε την εγγονή του αδελφού του.

— Σωστά. Ο Εύηνος, που το όνομά του βγαίνει από τα καλά γνία, δηλαδή καλά χαλινάρια, προκαλούσε σε άρματοδρομίες τους μνηστήρες της κόρης του Μάρπησσας, και πάντα τους νικούσε. Ο Ίδας, γιός του Αφαρέα, βασιλιά της Μεσσηνίας, δυνατός και όμορφος νέος, αγάπησε τη Μάρπησσα και για ν' αποφύγει να συναγωνιστεί τον πατέρα της, την απήγαγε με φτερωτό άλογο, που του χάρισε ο Ποσειδώνας.

Ο Εύηνος έτρεξε πίσω του, αλλά δεν πρόλαβε τον απαγωγέα. Οργισμένος, σκότωσε τα άλογά του και πνίγηκε στο ποτάμι, που πήρε το όνομά του. Ο Ίδας με τη Μάρπησσα πήγαν στη Μεσσηνή,

γιατί τότε διαδέχτηκε στη βασιλεία τον πατέρα του, αλλά ο Απόλλωνας θέλησε να του πάρει τη Μάρπησσα. Ο Ίδας δεν δίστασε να βγάλει το τόξο του και να τα βάλει με το θεό. Ο Δίας, τότε, έστειλε τον Ερμή και την Ίριδα να τους συμβιάσει. Άφησαν τη Μάρπησσα να διαλέξει και αυτή προτίμησε τον Ίδα, γιατί σκέφτηκε, πως κάποτε θα γεράσει και δεν θα μπορεί να έχει κοντά της ένα θεό, όπως θα είχε ένα θνητό.

Από τη Μάρπησσα ο Ίδας απέκτησε την Κλεοπάτρα, που αργότερα την ονόμασαν Αλκυόνη και την παντρεύτηκε ο Μελέαργος. Αυτόν τον θεωρούσαν άπρωτο, αλλά τον σκότωσε ο Απόλλωνας. Ο Ηρακλής, όταν κατέβηκε στον Άδη, αντάμωσε τον Μελέαγρο, που του σύστησε, όταν γυρίσει στον Πάνω Κόσμο, να παντρευτεί την αδελφή του, τη Δηιάνειρα, την οποία και παντρεύτηκε ο Ηρακλής.

ΕΡΩΤΕΣ ΕΡΜΗ

Όσο προχωρούσε η συζήτησή μου με την Ελευθώ, τόσο φούντωνε και το ενδιαφέρον μου για έρωτες άλλων θεών.

– Εδώ τελειώσαμε με τους έρωτες του Απόλλωνα. Ας έρθουμε στον Ερμή, τον αδελφό σου, αλλά από μητέρα τη Μαία, που από μικρός δεν έδειξε καλή διαγωγή, αφού μόλις γεννήθηκε πήγε και έκλεψε τα κοπάδια του Άδημου, που τα φύλαγε ο αδελφός σας ο Απόλλωνας. Ήταν η εποχή, που ο Απόλλωνας είχε ξελογιαστεί με τον Υμέναιο, γιό του Μάγνητα και παραμελούσε τα καθήκοντά του. Ύστερα, ο Ερμής συμφιλίωθηκε με τον Απόλλωνα, του χάρισε τη λύρα του και ο Απόλλωνας το χρυσό σκήπτρο, το "κηρύκειο", με το οποίο εμφανίζεται. Είναι γνωστό, πως έμαθε μαντική τέχνη και πως αργότερα ο πατέρας σας ο Δίας, ευχαριστημένος από την επιδεξιότητα του γιού

του, τον πήρε στην προσωπική του υπηρεσία και στην υπηρεσία των θεών του Κάτω Κόσμου και τον έκαμε κήρυκά του. Πρώτος στο εμπόριο, αλλά και πρώτος στην κλεψιά, που την κληρονόμησε ο γιός του ο Αυτόλυκος, ο παππούς του Οδυσσέα. Λέω να αρχίσουμε τους έρωτές του, αφού ποτέ δεν παντρεύτηκε, με τη μητέρα του Αυτόλυκου. Ποιά ήταν αυτή;

– Ήταν η Χιόνη, κόρη του Δαιδαλίωνα, που ήταν βίαιος και αγαπούσε το κυνήγι και την πάλη. Ήταν πολύ όμορφη και την αγάπησε ο Ερμής, αλλά και ο Απόλλωνας. Πήγε και με τους δύο και από τον Ερμή απέκτησε τον Αυτόλυκο, που την κόρη του Αντίκλεια την πάντρεψε με τον Λαέρτη, τον πατέρα του Οδυσσέα. Από τον Απόλλωνα απέκτησε το Φιλάμωνα, τον ποιητή και μάντη.

– Κατεργάρης και πολυμήχανος, ο Ερμής, κατάφερε να φέρει στην αγκαλιά του την κόρη του Κατρέα, του γιού του Μίνωα και της Πασιφάης. Πώς έγινε;

– Ο Κατρέας είχε πάρει χρησμό πως θα τον σκοτώσει ένα από τα παιδιά του ή τα εγγόνια του. Ένα από τα παιδιά του ήταν και η Αθημοσύνη, που πήρε τον αδελφό της Αλθαιμένη και από την Κρήτη πήγαν στη Ρόδο, για να μη θεωρηθούν ύποπτοι σε επαλήθευση του χρησμού. Στη Ρόδο ίδρυσαν μία πόλη, την Κρητίνα, για να τους θυμίζει την Κρήτη. Εκεί, ο Ερμής αντάμωσε την Αθημοσύνη και την ερωτεύτηκε, αλλά αυτή δεν ανταποκρίθηκε και τον απέφευγε. Πολυμήχανος, όπως ήταν, έστρωσε τομάρια από φρεσκογοδάρμένα ζώα στο δρόμο που θα περνούσε. Αυτή γλίστρησε πάνω τους και, χωρίς να το θέλει, έπεσε στην αγκαλιά του. Ανάφερε το πάθημά της στον αδελφό της, αλλά αυτός δεν την πίστεψε και με μία δυνατή κλοτσιά τη σκότωσε. Αλλά και ο Αλθαιμένης, δηλαδή ο αδελφός της, δεν είχε καλύτερη τύχη. Όταν κάποτε γέρα-

σε ο Κατρέας και πήγε στη Ρόδο να τον δει, χωρίς να ξέρει ποιός είναι, τον σκότωσε. Όταν έμαθε πως πρόκειται για τον πατέρα του, καταποντίστηκε μέσα στη γη.

– Είναι αλήθεια πως, όταν σκότωσαν τον Κατρέα ο Πάρης έκλεψε την Ελένη;

– Αλήθεια είναι. Ο Κατρέας ήταν παππούς του Μενέλαου από τη μητέρα του Αερόπη. Όταν σκοτώθηκε, λοιπόν, ο Κατρέας, ο Μενέλαος πήγε στην κηδεία του παππού του. Τότε κλέφτηκαν οι δύο εραστές.

– Όταν ο Ήφαιστος έπιασε τη γυναίκα του την Αφροδίτη και τον Άρη στα δίχτυα, που έστησε στο κρεβάτι του, και παρέδωσε τους μοιχούς στους άλλους θεούς δεμένους για να τους κοροϊδίσουν, ο Ερμής είπε, πως μακάρι να ήταν αυτός μέσα στα δίχτυα και ας ήταν τριπλά. Πραγματοποιήθηκε ποτέ η επιθυμία του;

– Ήταν δυνατό να του ξεφύγει του Ερμή η Αφροδίτη; Την αντάμωσε κάπου στην Ίδη και απέκτησε ένα αγόρι, που ήταν πολύ όμορφο. Όταν έφτασε σε ηλικία δεκαπέντε χρονών έφυγε να γνωρίσει τον κόσμο. Μία ημέρα βρέθηκε στην Καρία της Μικράς Ασίας και θαύμαζε την ομορφιά κάποιας λίμνης. Νύμφη της λίμνης ήταν η Σαλμακίδα, που όταν είδε το ωραίο αγόρι το ερωτεύτηκε, αλλά ο μικρός δεν δέχτηκε τον έρωτά της. Όταν κάποια στιγμή θέλησε να μπει στα νερά της λίμνης να κολυμπήσει, η Σαλμακίδα κόλλησε επάνω του και ζήτησε από τους θεούς να μη ξεκολλήσουν ποτέ. Οι θεοί την άκουσαν και από την ένωσή τους δημιουργήθηκε ένα πλάσμα με διπλή φύση, δηλαδή άντρα και γυναίκα. Το πλάσμα αυτό πήρε το όνομα, που βγαίνει από τη μάνα και τον πατέρα του του αγοριού και ονομάστηκε Ερμαφρόδιτος, από το Ερμής και Αφροδίτη.

– Όταν, Ελευθώ, μιλούσαμε για τις γεν-

νήσεις, μου είπες για την περίεργη σύλληψη του "τρίπατρου" Ωρίωνα, δηλαδή από τον Ποσειδώνα, τον Απόλλωνα και τον Ερμή. Τότε κατατάξαμε τον Ωρίωνα στους "ουρογεννημένους"! Αν δε δεχτούμε τον τρόπο σύλληψης και αναζητήσουμε την ύπαρξη μητέρας θα τη βρούμε;

– Αν δε δεχτούμε την ουρογένεση, τότε είμαστε υποχρεωμένοι να θεωρήσουμε τον Ωρίωνα γιό του Ποσειδώνα και της Ευρυάλης, κόρης του Μίνωα. Το γεγονός, πως είχε την ικανότητα να περπατάει πάνω στα κύματα, ικανότητα που τη χάρισε ο πατέρας του ο Ποσειδώνας, τεκμηριώνει την άποψη αυτή. Λένε, πως τον τσίμπησε ένας σκορπιός και πέθανε. Ο πατέρας μου, για χάρη του αδελφού του, τον έκανε αστερισμό και κάτω από αυτόν έβαλε ένα άλλο αστερισμό, το Σκορπιό, για να θυμίζει το τέλος του Ωρίωνα.

– Και με την Πούλια συνδέουν τον αστερισμό του Ωρίωνα, γιατί;

– Γιατί ο Ωρίων αντάμωσε στη Βοιωτία την Πλειόνη με τις επτά θυγατέρες της και την πόθησε τόσο πολύ, που θέλησε να τη θιάσει. Αυτή έφυγε και έτρεχε μαζί με τις κόρες της για πέντε χρόνια. Όταν κουράστηκαν, παρακάλεσαν τους θεούς να τις λυπηθούν. Οι θεοί τις έκαναν άστρα στον ουρανό, τον αστερισμό της Πούλιας. Από τότε η Πούλια αποφεύγει τον αστερισμό του Ωρίωνα.

– Όταν μιλούσαμε για τη γέννηση του Εριχθόνιου, Ελευθώ, αναφερθήκαμε στις τρεις κόρες του Κέκρωπα και της Αγραύλου, δηλαδή την Άγραυλο, την Πάνδροσο και την Έρση, που τις τιμώρησε η Αθηνά γιατί άνοιξαν το καλάθι μέσα στο οποίο ήταν ο Εριχθόνιος. Όμως, λέγεται, πως η Άγραυλος ήταν η μοναδική ένοχος και πως η Έρση σώθηκε και υπήρξε ερωμένη του Ερμή.

– Έτσι λέγεται και πως τάχα μαζί της ο Ερμής απέκτησε τον Κέφαλο, ύστερα από

βιασμό της. Τον Κέφαλο ερωτεύτηκε η Ηώς και μαζί του στη Συρία απέκτησε το Φαέθοντα, αλλά εκείνος γύρισε στην Αττική και παντρεύτηκε την Πρόκριδα. Τον θέλουν όμως και εραστή της άλλης αδελφής, της Αγραύλου, και μάλιστα λένε πως από τον έρωτά τους γεννήθηκε ο Κήρυκας, βασιλιάς της Ελευσίνας, αλλά ο Κήρυκας είναι γνωστό, πως ήταν γιός του Εύμολπου, του γιού του Ποσειδώνα και της Χιόνης.

– Ένας γιός του Ερμή, λένε, πως καταράστηκε τους Πελοπίδες: Ατρέα, Θυέστη, Πλεισθένη, Αγαμέμνονα και τους άλλους. Η κατάρα του έπιασε, γι' αυτό ξεκληρίστηκαν. Πώς έχει η ιστορία;

– Αυτός που τους καταράστηκε ήταν ο Μύρτιλος, ο γιός του Ερμή και της Φαέθουσας, κόρης του Δαναού, που ήταν ηνίοχος του Οινόμαου. Ο Οινόμαος, γιός του Άρη, είχε κόρη την Ιπποδάμεια, που ήταν πολύ όμορφη και πολλοί ενδιαφέρονταν να την παντρευτούν. Ο Οινόμαος έβρισκε τρόπο να αποφεύγει τους μνηστήρες, γιατί, λέγεται, πως ήταν ερωτευμένος μαζί της.

– Πώς;

– Επινόησε ένα στρατήγημα. Πρότεινε αρματοδρομία με τέρμα το βωμό του Ποσειδώνα στην Κόρινθο. Στο ένα άρμα θα ήταν αυτός και στο άλλο ο υποψήφιος μνηστήρας με την κόρη του. Όποιον νικούσε, του έκοβε το κεφάλι για να αποθαρρύνει άλλους υποψήφιους μνηστήρες. Κατάφερνε να κερδίζει, γιατί το άρμα του υποψήφιου ήταν βαρύτερο, επειδή είχε και την Ιπποδάμεια.

Κάποτε, υποψήφιος ήταν ο Πέλοπας, γιός του Ταντάλου, που όταν τον είδε η Ιπποδάμεια τον ερωτεύτηκε και θέλησε να τον βοηθήσει να νικήσει τον πατέρα της. Επειδή ο Μύρτιλος ήταν ερωτευμένος με την Ιπποδάμεια, του υποσχέθηκε πως θα περνούσε μία νύχτα μαζί του αν

τη βοηθούσε στο σχέδιό της. Τον έβαλε να αντικαταστήσει τις σφήνες στις ρόδες του άρματος του πατέρα της με σφήνες από κερί, ώστε να λιώσουν και να συμβεί ατύχημα. Ο Πέλοπας κέρδισε, πήρε την Ιπποδάμεια, και σκότωσε το Μύρτιλο γκρεμίζοντάς τον στη θάλασσα, που ονομάστηκε Μυρτώο πέλαγος και βρέχει τα νότια παράλια της Αττικής. Ο Μύρτιλος, πεθαίνοντας, καταράστηκε τον Πέλοπα και τη γενιά του, που τη βρήκαν οι γνωστές συμφορές. Ο πατέρας του, ο Ερμής, τον έκανε αστερισμό. Είναι ο αστερισμός του Ηνίοχου.

– Την ασπίδα της πήγε να διατηρήσει η Χιόνη, η κόρη του Δαιδαλίονα, αποφεύγοντας το θεό του ηλίου, τον Απόλλωνα, αλλά το βρήκε από τον Ερμή. Έτσι δεν είναι;

– Είναι σωστό πως και οι δύο τους ήταν ερωτευμένοι με τη Χιόνη, αλλά ο Ερμής την κατάφερε μπαίνοντας στο σπίτι της. Λέγεται, πως ο Απόλλωνας ζήλεψε τόσο, που έβαλε την αδελφή του την Άρτεμη να σκοτώσει τη Χιόνη, που πρόλαβε να γεννήσει τον Αυτόλυκο και το Φιλάμωνα. Το Δαιδαλίονα ο Απόλλωνας τον μεταμόρφωσε σε γεράκι.

Ο Αυτόλυκος, από την κόρη του την Αντίκλεια, όπως είπαμε, ήταν ο παππούς του Οδυσσέα. Από τον πατέρα του τον Ερμή έμαθε να κλέβει, όπως αυτός. Έκλεψε τα κοπάδια του Εύρυτου και την περικεφαλαία του Αμύντορα.

Ο Φιλάμωνας, λέγεται, πως δεν ήταν γιός του Ερμή, αλλά του Απόλλωνα, που βρήκε τρόπο να ενωθεί με τη Χιόνη, την ίδια ημέρα που ενώθηκε με τον Ερμή, και πως ο Αυτόλυκος και ο Φιλάμωνας ήταν δίδυμοι. Ο τελευταίος υπήρξε ποιητής και μάντης. Στο Φιλάμωνα αποδίδουν την οργάνωση χωρωδιών από νέα κορίτσια.

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)